

рилъ въ тъмницѣ у Маджарско, а на мѣсто-то му поставилъ за управитель Дионисія. И като ся мысляше вече за господарь тамъ, той намыслилъ да ѿ покатоличѣ и жители-ты, та писалъ на Папѣ-тѣ да му испрати поне двѣ хыляды францисканци, ако не пове-че, за да може по-лесно да извърши това свято дѣло. Въ сѣщо-то врѣмя бѣхъ дошли вече отъ Боснѣ 7 душъ миссионери Францисканци, за да требятъ Богомилство-то, кое-то не бѣше ся малко уси-лило, та съ помощь-тѣ на маджарско-то орѣжіе сполучихъ да по-католичятъ за 50 дни около двѣстѣ хыляды душъ Българы. Рас-палени отъ голѣмыя си тоя успѣхъ, тѣ намыслихъ да покатоли-чатъ скоро и цѣлѣ-тѣ область. Затова писали на другы-ты калу-геры отъ тоя орденъ да прибързатъ да слѣзжъ по-скоро тамъ, увѣ-ряващѣ гы, че сичкы-ты Българе — и стари, и млади, — и мѣжѣ, и жены, — и богати, и сыромасѣ ламтятъ, да ся католичятъ.

Щомъ получилъ орденъ-тъ писмо-то имъ, на радо сѣрдце испратилъ свои-ты калугеры на богатѣ жывѣ между наши-ты, нѣ залудо; зашто-то царь Иванъ Шишманъ, помогнѣтъ отъ Влашкыя войводѣ Александра, освободилъ братовѣ-тѣ си земѣ, испхдилъ изъ нежъ Маджары-ты, и — управителя и войскѣ-тѣ имъ отъ Видинѣ, а покатоличваніе-то на Българы-ты ся свършило съ лю-тѣ-тѣ смъртъ на петмина-та душъ Францисканци, единыя Саксо-нецъ — Антонія, Трагирскыя Григорія, Маджары-ты — Николая и Владислава, и на Фулгинскыя Тома, кои-то не могли да сварятъ да побѣгнѣтъ. Послѣ ся завърнѣли и покатоличени-ти на силѣ Българе пакъ въ пазухы-ты на своѣ-тѣ Черковѣ.

Ето тѣй черкова-та, коя-то по-напрѣдъ ся смѣщаваше само отъ пхнѣты-ты въ нежъ ереси на Богомилы-ты и Манихеи-ты, както ще видимъ по-долу, ся избави и тоя пѣтъ отъ католицис-ма. Тя си бѣше спокойна и тиха, дордѣ бѣше живѣ Муратъ, ко-го-то убихъ на Косово (1389 г.), нѣ при наслѣдници-ты му ѣ сполитать още по-голѣмы злочестины, дордѣ най-послѣ ся и за-трыла. Мурата го наслѣдилъ сынъ му Баязитъ, кой-то безъ да глѣда на роднинскы-ты връзки, кои-то бѣше направилъ баща му съ Българско-то царство, нападнѣлъ на него, и съвършенно го вече съсипалъ. Ные знаемъ, че кога-то ся появилахъ Турци-ти въ Европѣ, Българско-то царство бѣше подѣлено помежду Алексан-дровы-ты сынове, кои-то ся ненавиждахъ единъ другы. Отъ тѣжи ето братскѣ ненависть ся начина нѣсамо изгубваніе-то на царство-то, ами и паданіе-то на Българскѣ-тѣ Патриаршиѣ. Страшимиръ, владѣтель-тъ по Край-Дунавскѣ-тѣ область не можяше да търпи, да